

Jeg vil egentlig gerne have – når nu statsministeren ikke er her – om justitsministeren kan af eller bekræfte, at jeg har forstået det rigtigt, at statsministeren mener, at ingen har bedt om, at undersøgelsen skulle omfatte regeringens orientering af Folketinget i de seneste måneder. Det er i hvert fald ikke det, Venstre har givet udtryk for gennem flere uger og senest i spørgetiden sidste onsdag.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det har været en lang sag. I Det Konservative Folkeparti er vi meget tilfredse med, at vi nu her under andenbehandlingen kan vedtage ændringsforslag med støtte fra hele Folketinget, som betyder, at alle kan tilslutte sig den undersøgelse, der kommer, at alle har tiltro til den, og at vi også har opbakning fra Færøerne.

For Det Konservative Folkeparti har det ikke været til diskussion, om der skulle være en undersøgelse. Det har heller ikke været til diskussion, om der skulle være en undersøgelse af banksagen, men det har i allerhøjeste grad været vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at den form, vi valgte, respekterede de retssikkerhedsmæssige principper, der må gælde i Danmark. Det har vi tidligere her i Folketinget konstateret, at det gør den undersøgelsesform, der eksisterer i lovgivningen, ikke.

Det var årsagen til, at Det Konservative Folkeparti allerede i marts måned fremlagde et alternativt forslag til en undersøgelsesform, som vi mente kunne være medvirkende til at få denne sag til at rykke sig. Vi er meget, meget glade for, at mange af de forslag, der er kommet med i de ændringsforslag, vi behandler nu, rent faktisk har deres oprindelse i det forslag, vi lagde frem dengang.

I de ændringsforslag, der er kommet ind, og som vi skal stemme om i dag, er der som sagt mange, der kommer fra os, men der er også nogle, der ikke er kommet med. Det skyldes, at vi med hensyn til nogle af de krav, der har blokeret for sagens løsning i de sidste 3-4 måneder her i Folketinget, bl.a. diskussionen om åbenheden, har konstateret, at de eksperter, som færingerne har besøgt og konsulteret i Danmark, stort set enstemmigt har sagt, at den holdning, flertallet her i Folketinget havde til disse spørgsmål, var den rigtige holdning. Det var den holdning, der ville sikre, at undersøgelsen blev gennemført mest korrekt og med størst mulighed for, at alt kunne komme frem, og at vi kunne være sikre på, at hver en sten ville blive vendt.

Derfor er der fuld tilfredshed i vores gruppe med samtlige forslag og som sagt også med, at hele Folketinget tilslutter sig.

Så er der, som hr. Torben Lund ganske rigtigt sagde, en lille – vi kan kalde det en lille, vi vil nu kalde det en stor – forskel i betækningsbidraget. Vi er enige om, og har hele tiden været enige om, at information af Folketinget og afgørelse af politisk ansvar er ikke noget, man skal sætte en undersøgelseskommission til eller for den sags skyld i tidligere tider skulle iværksætte en dommerundersøgelse af.

Det er noget, vi skal afgøre her i Folketinget, og det er også noget, vi først kan afgøre, når undersøgelsen er færdig og vi har alt materialet. Men det, der har været afgørende for os, er, at vi har et betækningsbidrag som det, der er indføj- et, og jeg skal sige til hr. Torben Lund, at der er nu mere Lundholt, end der er Jacobsen i betækningsbidraget; men ophavsretten tager jeg gerne på mig.

Jeg kan sige til hr. Torben Lund, at årsagen til, at der er tilføjelser omkring Folketingets behov for materiale om det her, er vores bitre erfaringer med Stavadsagen. Det er de erfaringer, der gør, at det er helt uforståeligt for os, at SF ikke har kunnet tilslutte sig det betækningsbidrag, som vi og Venstre og Fremskridtspartiet i fællesskab har lavet. Forskellen er jo, at her sikrer vi, at det er Folketinget, der afgør informationsniveauet. Det er Folketinget, der afgør, hvilke papirer Folketinget har behov for.

Det nytter jo ikke noget, at det er den regering, om hvilken man skal undersøge, hvorvidt den skal blive siddende eller ej, og hvorvidt den har fejlinformeret Folketinget eller ej, der selv skal afgøre, hvilke papirer der skal udleveres, og hvilke papirer der ikke skal udleveres. Vi har ønsket at sikre på forhånd, at det er Folketinget, der afgør, hvilket informationsbehov der er.

Til gengæld har vi også sikret os med denne tekst, at der ikke bliver tale om, at vi skal til at bombe en centraladministration sønder og sammen. Der er tale om de papirer, der er relevante af hensyn til at kunne bedømme ansvaret. Vi skal ikke have private dagbogsnotater og små skriblerier fra møder frem. Det er ikke det, det drejer sig om. Men det er klart, at et notat, der er afleveret til en minister som baggrund for en besvarelse, der er givet i Folketinget, ligger i den anden ende af skalaen, og den slags er selvfølgelig papirer, der skal frem. Det har vi gerne villet sikre fra starten.